

13 אוגוסט 2015
כח' אב, תשע"ה
7-2015HC

בית הדין של ההסתדרות הרפואית בישראל

הרכב בית הדין:

פרופ' דן גילון – אב בית הדין ;

ד"ר נמרוד גריסרו – שופט ;

ד"ר עמנואל הראל – שופט ;

יועצת משפטית לבית הדין:

עו"ד קרן אלדר

רכזת בית הדין:

גבי טלי רובין- ברזלי

משתתפים:

ד"ר גל וגנר-קולסקו

ד"ר רות גופן

ד"ר סודי נמיר

הנדון: החלטת בית הדין בתלונה נ' ד"ר סודי נמיר

הקדמה:

1. עסיקנן בתלונה שהוגשה אל הלשכה לאתיקה בהסתדרות הרפואית לישראל (להלן – "הר"י") נגד אחד מחבריה, ד"ר סודי נמיר (להלן – "הנילון"). התלונה הוגשה באמצעות ד"ר גל וגנר-קולסקו וחתומים עליה 13 רופאים חברי הר"י (להלן – "המתלוננים").
2. בהתאם להוראות תקנון הר"י (להלן – "התקנון"), הלשכה לאתיקה היא הפורום המוסמך לדון בתלונות בעלות היבטים אתיים כנגד רופא, יחד עם זאת, סעיף 42 לתקנון מורה כי תלונה שהוגשה נגד יו"ר הלשכה או כנגד אחד מחבריה תופנה לדיון בבית הדין של הר"י, שידון בה במותב של שלושה שופטים. לאור האמור, ביום 21.07.2015 התכנס בית הדין לשמוע את דברי המתלוננים והנילון, בכדי להכריע בתלונה.

רקע:

3. במוקד התלונה עומדות התבטאויות "שנויות במחלוקת" של ד"ר סודי נמיר, רופא משפחה וחבר בלשכה לאתיקה של הר"י, שנכתבו בקבוצת דיון אינטרנטית (Googlegroups) המונה כ-300 רופאי משפחה (להלן – "הפורום"). הפורום משמש פלטפורמה באמצעותה יכולים הרופאים להיוועץ אחד בשני ולערוך דיון קבוצתי בנושאים פרופסיונאליים.

4. בחודש אפריל 2015, נערך בפורום דיון שעסק באמצעים לשיפור מתן טיפול הרפואי ל"ילדי פונדקאים" הגדלים במשפחות חד מיניות. לדברי המתלוננים, קודם לכתובת הפוסט במחלוקת נשוא התלונה, הדיון בפורום התנהל באופן מקצועי, הוחלפו בו מאמרים רפואיים ונשמעו בו דעות מגוונות, ביניהן גם של רופאים ורופאות הנמנים בקהילה הלהט"בית. בדיון הגיב גם הנילון, אשר העלה פוסט שזו לשונו:

'אני מאוד מוקיר ומעריך את הסובלנות, הכרה ואמפטיה לשונה אך יש גבול גם אצלי אפילו מלהכיר בזה. סוטה זה סוטה ואתה יכול לקרוא לו מה שאתה רוצה זה סוטה. כל התועבה של אתמול נהיה הנורמה של היום. אין עם זה בעיה חוץ מאידס אבל ראו את פני ההיסטוריה, דור המבול היה כזה נורמה, מצרים הקדומה והנאורה התבייש מי שלא היה כזה...בעצם לא התקדמנו...הלכנו אחורה...הרבה אחורה...אך דעו לכם שאין כל מעצור תבליך הזה שאין לו גבולות, זה לא ייגמר כאן מדינות באירופה הפכו את הסטייה הזאת לנורמה כאשר חברי האצולה ונבחרים העם היו כאלה כי הרי הם קובעים מה הנורמה...ואני אגיד לכם לאן זה מוביל...לדבר פשוט...פדופיליה מגיעל אפילו את כל הסוטים...חוץ מאותם סוטים...אבל רק חבר כנסת אחד או שניים יהיו כאלו, ואז יעבירו חוק תמיכה שבנורמה שרק צריך תשלום הגון או חתימה יפה של אפוטרופוס הנותן הסכמה בתועבה וכולם יחזרו לסדר היום כי בעצם מה יש וכולם מבסוטים...כך בדיוק קורה כשאין קיום אדומים...אני רק הייתי רוצה לראות את הפרצוף של הגאה ומתפאר בצאצא הנאור כשהוא מגיע הביתה ומשתף את הוריו בכך שהוא רוצה לערוך חופה עם החבר שלו...כל אחד חכמולוג בשביל ההוא...נראה אותך כשזה נופל אצלך...אני מרחם ומתפלל על כל אלו החולים בגופם ונפשם ומקווה ומצפה לחברה מתוקנת שם עוזרים לאלו עם בעיות ולא פותרים אותם על ידי כך שאומרים להם: זה בסדר אתה לא צריך טיפול – אתה פשוט שונה...החיים הם אתגר אבל לא פותרים בעיה על ידי שקובעים שהיא לא קיימת לזה קוראים פסיכזה...יום נעים לכולם...סודי נמיר".

5. לדברי המתלוננים, חברי הפורום לא נשארו אדישים לפוסט המצוטט לעיל והביעו מורתם מתוכן הדברים ומהאופן בו בחר הנילון לנסחם. עוד יצוין כי בשלב זה הודיעו מספר חברים בפורום כי הם חלק מקהילת הלהט"ב וכי אמירותיו של הנילון פוגעות בהם באופן אישי ובצורה קשה ביותר. בתגובה לכך, כתב הנילון פוסט שני:

"בס"ד

**אני מוקיר מכבד ואוהב כל אחד מחברי הפורום על עבודתכם הקדושה,
אך לגבי הדעות העולות פה מרחק מזרח ממערב...הוא אשר דיברתי: חן
חן...על הליברליות-----המזוייפת...אפשר להיות סובלן להפליא
כלפי כל סטייה של אדם מן האוכלוסיה אבל אפס כלפי רופא מהפורום
עם דעה שונה משלך ומי שמרגיש שאליו נתכוונתי –באמת אליו
התכוונתי...עוד כדי להכיר בעובדות- מעבר לכך להלן השתלשלות:**

Where a series of dramatic encounters between activists and psychiatrists at the annual meetings of the APA (American Psychiatric Association) between 1970 and 1972. While the opposition to the activists was vehement by some in the APA, there were increasing numbers of psychiatrists (e.g., Judd Marmor) who supported the activists' view. These were members who were familiar with the research findings showing that homosexuality occurred in large numbers of people, in persons who demonstrated normal psychological adjustment, and that it is present across a range of cultures. Dr. Robert Spitzer and other members of the APA Task Force on Nomenclature and Statistics agreed to meet with a group of gay activists who presented the scientific evidence to its members and convinced the Task Force to study the issue further. The subsequent research review led the Nomenclature Committee of the APA to propose that homosexuality be eliminated from the DSM. This proposal was approved by the APA's Council on Research and Development, its Reference Committee, and by the Assembly of District Branches before being accepted by the APA's Board of Trustees in December 1973. Other major mental health professional organizations, including the American Psychological Association and

the National Association of Social Workers, soon endorsed the APA action. The decision to declassify homosexuality was accompanied by the passage of an APA Position Statement, which supported the protection of the civil rights of homosexual persons. Some APA members, primarily psychoanalysts who continued to espouse pathologizing views of homosexuality, challenged the leadership of the APA by calling for a referendum of the entire APA membership. The decision to remove homosexuality was upheld by a 58% majority of voting APA members.

When the diagnosis of homosexuality was deleted in 1973, the APA did not initially embrace a normal variant model of homosexuality (Drescher 1998, Bayer 1987, Krajeski 1996). In recognition of the opposition, it made a compromise. The DSM-II diagnosis of Sexual Orientation Disturbance (SOD) replaced Homosexuality. Accordingly, individuals comfortable with their homosexuality were no longer considered mentally ill. Only those who were "in conflict with" their sexual orientation had a mental disorder (SOD). This compromise engendered continued controversy. Those opposing it pointed out there were no reported cases of unhappy heterosexual individuals seeking treatment to become homosexual. This problem was addressed in the 1980's DSM-III where SOD was replaced by ego-dystonic

homosexuality (EDH).

...כאשר הגיעו אותם הלוקים מהתופעות הללו למקומות מפתח בתוך האיגודים זה הפך פתאום להיות נורמלי... אגב, אני חבר בלשכת אתיקה של הר"י מזה מספר שנים והצגתי את הגישה הזאת לפני יו"ר איגוד ההומוסקסואלים בדיון שהתנהל סביב הרגשתו של ההומוסקסואל נושא איידס והסיבה מדוע בדיקתו נדחתה לסוף היום למרות שצריך הערכות מיוחדת לכך (ואולי רגשותיי ונפגעות מכך...נכח שם אף חולה איידס

**הומוסקסואל ששמע והקשיב וידע להכיל מישהו שמציג דעה שפוייה
שלא בטרנד רק פה הפורום כל כך מתקדם שכושר ההכלה כבר אזל...
אם כך המצב זה רק מחזק להשמיע קול אחר מהפופולארי ואשמח
להיזכר מי זה שפעם אמר : אם מליון אנשים אומרים דבר טפשי הוא
עדיין דבר טיפשי... יום נעים"**

6. ביום 03.05.2015 הגישו המתלוננים תלונה אתית על הנילון לפתחה של הלשכה לאתיקה. המתלוננים ביקשו כי הלשכה לאתיקה תערוך בירור אתי בעניינו של הנילון ואף דרשו כי הנילון יושעה מתפקידו בלשכה לאתיקה עד לתום הבירור בעניינו. לעמדת המתלוננים, דבריו של הנילון, אף היותם מוסווים באצטלה של דיון רפואי ומקצועי, משקפים בתוכם מספר עבירות אתיות:

- א. דברי הנילון, על תוכנם ואופן התבטאותם, פוגעניים וגובלים בהסתה של ממש ועצם הצגת חברי קהילת הלהט"ב כסוטים מהווה דריסת רגל לכבוד האדם באשר הוא אדם. לפי כן, אמירותיו של הנילון מהוות התנהגות שאינה קולגיאלית, שכן ניכר מדבריו כי כוון לפגוע בעמיתיו למקצוע המשתייכים לקהילת הלהט"ב. התנהגות מעין זו אינה הולמת את מקצוע הרפואה;
- ב. אמירותיו של הנילון מדירות מטופלים מקרב קהילת הלהט"ב ועצם אמירתן מפרה את החובה של הרופא לנהוג בכבוד ובשוויון כלפי מטופליו ולא להפלותם על רקע נטייתם המינית;
- ג. התימוכין שנתן הנילון כדי לתמוך בטענה לפיה הומוסקסואליות היא מחלה אינם מקובלים בקרב בקהילה הרפואית של ימינו ויש בדברים שנאמרו כדי להסיג את הקהילה הרפואית שנים אחורה.

7. ביום 10.05.2015 העלה הנילון "פוסט" בפורום, בזו הלשון:

"לכל חברי הפורום היקרים,

דברים שכתבתי כאן בפורום תחת הכותרת "חן חן על הליברליות" עוררו תגובות קשות אצל חלק מהקוראים ולפי הטונים שעלו אף כנראה פגיעה אישית בחלק מן המשתתפים. לא זאת הייתה הכוונה לא במסגרת זו או במסגרת אחרת מכיוון שבכנות פגיעה זו למה משמשת? הרי כל ה"מפגש" הוולונטרי הזה סך הכול נועד להיטיב למטופלים שלנו וכן אחד לשני. דברי נאמרו בהשקפה דתית אישית כדעת התורה, בשל כך אינני טוען שהם משקפים מסגרת מקצועית כלשהי לא עמדת הלשכה לאתיקה של הר"י ולא שום מוסד אחר שם אני מועסק. אני מתנצל אם פגעתי במי החברים הרופאים או בכל מי שרואה עצמו נפגע.

השקפה הדתית הזו נאמרה בתוך הפודום הסגור ולא הייתה אמורה לדלוף החוצה בשום אופן. הויכוח העקרוני בנדון המדובר לא נולד היום ונראה לצערי שלא יסתיים בעתיד הקרוב. בכל מקרה אני רוצה להדגיש נקודה מאוד מאוד חשובה ונראה שייטכן והיא פוספסה.

למרות הגישה שהועלתה אמור היה להיות ברור שכל אדם באשר הוא (אשר כפי שהיה בעבר או בכל מצב עתידי) שיפנה אלי לקבל עזרה, בהתעלמות מוחלטת מהדרך אשר בה הוא החליט להנהיג את חייו, יזכה למקצועיות, רגישות ומסירות ככל שביכולתי, בדיוק כפי שהייתי מתייחס לאשה הפונה ומבקרת מיד לאחר שביצעה הפלה יזומה בניגוד להלכה, ואף ברגישות ביתר מכל אחד אחר, מפני פגיעותה. והסיבה לכך, מפני שאותה תורה שמצווה אותנו להרבות בטהרה ובקדושה, ולהילחם על כך, היא זו שמצווה אותנו לעזור לכל אחד כבן משפחתך ממש. ואני מקווה בעזרת ה' לעמוד במשימה ובשליחות הזו כל עוד כוחי בי. המשך עבודה פורייה כל אחד במקומו, והמשך הפרייה הדדית במסגרת הפודום לכולם, שבת שלום. אבקש לקרוא את הנספח המצורף, סודי נמיר"

ובנספח: "כתוב בתלמוד: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. מניין? שנאמר: "את והב בסופה (עם קובוץ)" אל תקרי בסופה אלא בסופה (בחולם) כיון שישבו ונעשו שונאים זה לזה אינם קמים עד שנהיו אוהבים זה לזה.

רבתי היקרים, אני בטוח שהמשותף רב על השוני. ראו דבר יפה שקורה בועדת אתיקה של הר"י. כל אחד מגיע עם עולמו השונה, אוצר ידיעותיו ודעותיו ובישיבה כלשהי נלחמים כאריות: זה אומר לזה לגבי אימוץ פעילות כלשהי של רופאים 'אתה רוצח בן רוצח' וזה קורא להלה 'לא זה רחמנות שאין כמותה' וזה טוען לעברו 'אתה אכזרי בן אכזרי' אבל בסופו של ישיבה הכול בנועם, בכבוד הדדי, ובהכרה לזכותו של הזולת להביע את עמדתו. אפילו מוציאים נייר עמדה ששותפים בו כולם! אינני רוצה בשום אופן שהפרשיה הזאת תסתיים עם פגועים, הקנטה או חלילה שנאה או הקפדה אחד על השני.

אמר פעם הרב מגדלה' מקוצק: "איפה נמצא השטן? כל מקום שנותנים לו להיכנס"

אני קורא לכל המעוניין ליזום פגישה פנים אל פנים של בני מחנה זה יחד עם בני מחנה האחר ובטוחני שבצורה מכובדת ניתן יהיה ליישר את

ההדורים ולהגיע להבנה של השני וליישור ההדורים.

יחד אנו נקראים לעמוד כתף אל כתף ולהילחם נגד האויב הנלחם בנו אם אלו השונאים הרוצחים הבאים לגדוע את בני עמנו (מי בחזית ומי בעורף) ואם נגד חולי הזומם לעשות אותו דבר.

ואין דבר גדול מהשלום

שבת שלום

סודי נמיר"

הדיון בבית הדין:

8. כאמור, הנילון חבר בלשכה לאתיקה בהר"י ולכן בירור התלונה נערך בבית הדין של הר"י. במעמד הדיון הופיעו מטעם המתלוננים שני נציגים - ד"ר גל וגנר-קוסקו וד"ר רות גופן (להלן - "נציגי המתלוננים"), אשר שבו וחזרו על האמור בכתב התלונה וביקשו מבית הדין ליתן סעד של הרחקת הנילון מתפקידו בלשכה לאתיקה.
9. לעמדת המתלוננים, הנילון לא התנצל על הדברים שכתב בפורום ולא הביע חרטה על השוואת החברים לסוטים ופדופילים. עוד ציינו המתלוננים כי עצם קיומן של דעות חשוכות מעין אלה שהובעו בדברי הנילון מעלות חשש אמיתי לפגיעה במטופלים המשתייכים לקהילה הלהט"בית. כל אלה, מביאים למסקנה בלתי נמנעת אחת, לפיה הנילון עבר עבירות אתיות בעודו חבר בלשכה לאתיקה. משכך, המשך כהונתו כחבר בלשכה לאתיקה אינה ראויה ויש להרחיקו מהלשכה. נציגי המתלוננים הוסיפו והדגישו כי הנילון הודה ששלח מטופלים מהקהילה הלהט"בית "לטיפול המרה", וכי גישה זו היא אינה גישה רפואית טיפולית ונחשבת לקיצונית אף בקרב חובשי הכיפה.
10. לאחר שהמתלוננים סיימו לשטוח את טענותיהם נתבקש הנילון להגיב. בפתח דבריו, ביקש הנילון להתנצל בפני נציגי המתלוננים על שנפגעו מדבריו. הנילון ציין כי לו ידע כי דבריו לא רק שיגרמו לרבים לחוש שלא בנוח אלא יביאו לפגיעה ברגשות חברים מהפורום, היה נמנע להתבטא באופן שהתבטא בפורום של רופאי המשפחה. יחד עם זאת, הנילון ציין כי הוא אינו חוזר בו מדעותיו בעניין הקהילה הלהט"בית, אך מדגיש ומציין כי דבריו אינם מופנים אישית אל נציגי המתלוננים. זאת ועוד, הנילון ביקש להזכיר כי כרופא טיפל ועודו מטפל בחולים מכל הקהילות, ללא אפליה מכל סוג שהיא ומדגיש כי גם תורת ישראל מצווה להעניק טיפול רפואי לכל יהודי באשר הוא, אך גם מחייבת קיומם של הסדרים נורמטיביים וכי הוא מתנגד להפיכת "התופעה" לנורמה.

דיון:

11. בית הדין הסתמך בהחלטתו על כלל החומר שהובא בפניו: כתב התלונה, על הנספחים בה ובכלל זאת – שלושת הפוסטים שפורסמו על ידי הנילון בפורום, ודברי המתלוננים והנילון בכתבים ובדיון שנערך בבית הדין. יצוין כי על אף שהפוסטים פורסמו בפורום "סגור" לכאורה, רוחב תפוצתו של הפורום - המונה כ-300 חברים וחברות – מחייב את בית הדין להביא בשיקוליו את ההשלכות האפשריות של החלטת בית הדין על המתלוננים, על הנילון ועל המטופלים השייכים לקהילת הלהט"ב.

12. **הכרעת בית הדין היא כי הנילון הפר כללי האתיקה הרפואית, כפי שבאו לידי ביטוי בקוד האתיקה הרפואית של הר"י וכפי שבא לידי ביטוי בניירות העמדה של הלשכה לאתיקה, והכל כמפורט להלן:**

13. בראש ובראשונה, בית הדין רואה בחומרה רבה את דברי הנילון, כאילו קיום מערכת יחסים חד מינית מהווה מעשה חמור, כשם שמעשה פדופיליה הינו מעשה חמור. הניסוחים בהם בחר הנילון להתבטא בולטים בחוסר סובלנותם כלפי קבוצות מיעוט באוכלוסייה. משכך, אין ספק כי דברים אלה עולים כדי הפרת הכלל האתי בעניין שיח קולגיאלי.

14. לכך מצטרפת העובדה כי בחודש אוקטובר 2014, פרסמה הלשכה לאתיקה חוברת כללי אתיקה רפואית לשימוש בתקשורת הדיגיטלית ובמדיה החברתית, כדלקמן:

"רופא ישמור על הפרדה וגבולות ברורים בין זהותו המקצועית לזהותו

האישית בעת שימוש במדיה החברתית"

"רופא ישמור בכל עניין מקצועי ברשת על יחס של כבוד וחברות כלפי

עמיתיו למקצוע ויביע את דעתו בדבר טיפול רפואי שניתן על ידי עמית

למקצוע בלשון עניינית, צנועה ומאופקת, הנסמכת על המידע הרפואי

המקובל במועד שניתן טיפול זה"

15. מטרתו הייעודית של הפורום היא קיום דיון מקצועי וסיעור מוחות בנושאים רפואיים פרופסיונאליים. דברי הנילון בענייננו, חורגים מתחומי השיח הפרופסיונאלי המקובלים ואין חולק כי העמדה שהשמיע מייצגת את דעתו האישית, וכי המרחק בין עמדה זו לבין הגישה הרפואית הטיפולית רחוק אלפי מונים מהשיח הרפואי המקובל בימינו אנו.

16. זאת ועוד. כללי האתיקה הרפואית, המצויים בנייר העמדה של הלשכה - **"התבטאויות של רופאים בתקשורת"** - מורה לרופא להימנע מלנצל את מעמדו כאשר הוא מציג דעותיו כמסתמך על עולם הידע שלו ברפואה".

לעמדת בית הדין, המידע הרפואי עליו סמך ד"ר נמיר את דבריו (בפוסט השני) אינה פרקטיקה רווחת בימינו ואינה משקפת את עמדת הקהילה הרפואית ביחס לטיפול בחברי

קהילת הלהט"ב, על המשמעויות השונות לו. אמנם, אל לנו להטיל מורא על זכותו של אדם לתמך את עמדתו בנימוקים אילו או אחרים, אך אנו מוצאים כי העובדה שהנילון רתם את מדע הרפואה כתימוכין בעמדתו אינה צודקת בענייננו.

17. עוד נציין, כי לא סרה מעינו של בית הדין העובדה שהנילון חבר בלשכה לאתיקה, האמונה על דיון וניסוח כללי הקוד האתי של הרופאים ומשכך, מידת בקיאותו בכללי האתיקה הרפואית נרחבת עוד יותר משל רופא שאינו נמנה בחברי הלשכה לאתיקה.

לעניין זה נציין, כי בחודש אוגוסט 2014, נערך בלשכה לאתיקה דיון אתי סוער, בו דנו הרופאים בגבול הדק שבין כיבוד זכותו של הרופא לחופש ביטוי, לבין חובת הרופא לשמור על כבוד מקצוע הרפואה. דיון זה הוא שהביא לפרסום נייר העמדה בנושא "התבטאויות רופאים בתקשורת".

הכללים, כפי שבאים לידי ביטוי בנייר העמדה, מורים לרופא להתבטא באיפוק, ככל שמדובר במסגרת הקשורה למקצועו או למקום עבודתו. הדיון הסוער שהתנהל בלשכה לאתיקה בנושא (שאף כלל דוגמא להתבטאות גזענית של רופא ביחס לקהילה הלהט"בית) מטיל על בית הדין חובה כפולה לאכוף את אשר נקבע בנייר העמדה, קל וחומר כאשר מי שעבר את העבירה האתית סייע בניסוח הכללים שהופרו.

החלטה:

18. בית הדין פוסק כי הנילון עבר עבירות אתיות: פעולותיו והתנהלותו מעידות כי לא שקל את ההשלכות האפשריות העלולות להיגרם כפועל יוצא מדבריו. הנילון הפגין חוסר כבוד וסובלנות כלפי עמיתיו למקצוע וכלפי חברי הקהילה הלהט"בית בכלל, המהווים קבוצת מיעוט בכלל האוכלוסייה. זאת ועוד, הנילון הביע דעות, שניתן היה לחשוב כי הן נובעות מידע רפואי, אולם הגישה שהוצגה, בצירוף תימוכין רפואיים להצדקת דבריו, אינה משקפת את הדעה הרווחת בקהילה הרפואית.

19. יצוין כי אין בהחלטת בית הדין לקבוע או לרמוז על איכותו של ד"ר נמיר כרופא וכמטפל. בפני בית הדין הובאו עדויות המעידות על היותו רופא מקצועי ומסור, בעל ידע נרחב בתחום עבודתו כרופא משפחה, אשר טיפל ועודו מטפל בחולים מכל המגזרים ללא כל אפליה, כפי שעשה במהלך שנות עבודתו. יחד עם זאת, הרחקתו של הנילון מתפקידו בלשכה לאתיקה מתחייבת, בין היתר, כדי להבהיר באופן שאינו משתמע לשתי פנים שרופא בישראל מחויב לקוד התנהגותי מסוים, קל וחומר כאשר מדובר בחבר הלשכה לאתיקה, המשתתף בדיוני הלשכה ונוטל חלק אקטיבי בניסוח כללי הקוד האתי.

20. בהתאם לסמכות בית הדין הקבועה בסעיף 69(א) לתקנון, אנו מורים על הרחקתו של ד"ר סודי נמיר, הנילון, מתפקידו כחבר בלשכה לאתיקה של הר"י.

21. כאמור בסעיף 69(א)ג) לתקנון הר"י, בית הדין מורה על פרסום פסק הדין עם פרטי המתלוננים והנילון בביטאוני הר"י.

באנו על החתום:

ד"ר עמנואל הראל

ד"ר נמרוד גריסרן

פרופ דן גילון (אב בית הדין)

תאריך: 17.8.2015